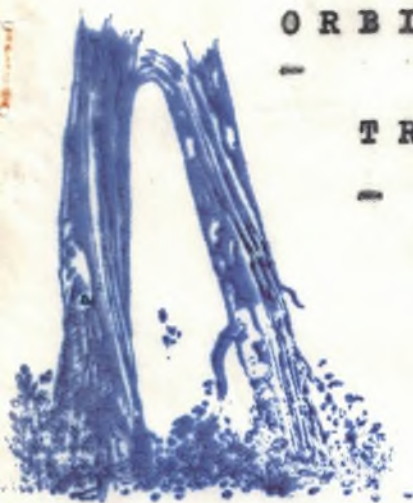

Psáno pro všechny tuláky a trampy

OR B I S

TR A M P U S

A K T U A L I T S

= vydání X =

OBČASNÍ - NĚKOLIKASTRANÍK - OBĚŽNÝ

Narozeno: 16. 9. 1981

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

jsem si někde přečetl, zaujalo mě to

a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti ...

-----
překlepy a chyby musíte přemínout

POZOR

-

POZOR

-

POZOR

Zalíbil - li se ti tento "občasník" a jsi-li sběratel, připiš toto vydání, OPIS pošli dál a **TEPRVE** pak si **ORIGINAL USCHOVEJ !!!** Stačili ti přečtení, předej pak OTU dál spřízněným duším.

NECHTE KOLOVAT POUZE 3 týdny !!!

redakce

STARÉ POVĚSTI TRAMPSKÉ IV.

O velkém trampském tažení

Dnes už si pomalu nikdo neumí představit partu trampů bez kytary. Halekání, drnkání a jiné umělecké exhibice už dávno patří k trampovu životu, zrovna tak jako ohen a noc pod širákem. Nebylo tomu však dojakživa. Byly časy, kdy žízni vyschlé krky kamarádů pronášely jen nerýmované postřehy, které nebyly podmalovány řinčením strun a hřejivým úpěním maštnáků, odsouzených k poslechu.

Trampský svět byl smutný a poezii tenkrát obstarávala jen ranní rosa a občasné s rážky s domorodci. V módě byly totiž trubky, píána, dudy a jiné klasické hudební nástroje. Traduje se sice že několik fanatiků založilo v bráských lesích MATRASO (Malý trampský symfonický orchestr), rozpadl se však brzy po stávce nosičů koncertního křídla. Někteří stařešinnové ukazují dodnes místo v houštinách, kde prý onen krásný nástroj dokonal pod sekýrami vzbouřenců.

Žil v té době docela obyčejný tramp Pidl. Zamíloval se do krásné dcery profesora Kolínka, jenž vyučoval hudební teorii na konzervatoři. Ve volných chvílích jezdil přísný pan profesor s celou rodinou na chatu k Sázevě. Kamarád Pidl se snažil. Nosil pod okno své vyvolené každé ráno čerstvé květiny a hledal úspěšné záminky k soukromým rozhovorům při měsíčku. Již již vypadala situace nadějně, kdyby se do toho nevložil - jak už to často v podobných případech bývá - dívčin otec. "Ne a ne!" křičel, až mu zlaté brýle poskakovaly na nose. "Už t'ě s ním nechť vidět. Zaostalý primitiv! Co zná třeba z hudby? Zná Mozarta? Aha! Nepozná basový klíč od houslového a bude obtěžovat mou dceru! Taková pohana! Jen přes mou mrtvolu!"

Chudák tramp Pidl musel tohle všechno vyslechnout skryt mezi keři pod oknem. Byl zdrcen. Jenže trampská duše je vynalézavá - pomohl si z jiných nepřijemností, pomůže si i teď: "Když přes tvou mrtvolu, tak tedy přes tvou mrtvolu. Sám sis o to řekl!"

A kamarád Pidl sebral své úspory a šel shánět

- nikoliv vražedný nástroj, jak by se nezasvěcení zdálo - ale naopak nějaký nástrojxxjxxk hudební. Do ruky se mu dostala kytara. Stará, propálená, byla však snadno přenosná a hlavně levná. Čtrnáct dní pilně cvičil, a pak přišel po vzoru kavalírů pod okno své milé. "Má tě rád starý tramp, postrach posázavských pamp..." zpíval z plna hrdla. Ptáci urychleně opouštěli svá hnízda i mláďata-holátka a starý vlk samotář přestal údivem výt. K ránu opustila profesorova rodina chalupu, a by se už nikdy nevrátila.

"Nevadí", těšili kamarádi Pidla. "Holek se ještě najde, a lepších. Teď ale konečně můžeme vyhlásit boj všem nepřátelům. Tys nám dal do ruky zbran. Veď nás!" A tak začalo velké hudební tažení trampů.

Doba se změnila - staré známé pidláni dnes uslyšíš nejen v lesích a ve skalách, u řek a přehrad, ale line se i z rádia a nemnohých desek. Každému pravověrnému trampovi poskočí radostí srdce, když uslyší ty důvěrně známé tóny.

Ještě pár let, Mozarte - a na tvé místo postavíme sochu kamaráda Pidla v nadživotní velikosti.

BALCAR

....

Vemte mě s sebou, tažní ptáci,
není tak těžké létat,
vemte mě za moře,
chci dýchat slaný vzduch
a odpočívat na stožárech lodí,
poslouchat písně opilých námorníků
a smích lehkých holek v podpalubí,
za ranní mlhy rudé slunce
zobákem z moře vytahovat,
vozit se na velrybě a ochutnat křik racků.
Vemte mě s sebou až do míst,
kde malá černá holčička
pohodí hlavou plnou copánků
a řekne cizí vláčnou řečí -
maminko, podívej, vlaštovky přiletěly!
Vemte mě s sebou, až do umlání křídel,
chci zemřít při pohledu na příboj,
vemte mě s sebou! Vemte mě .....!!

PETRA

ZNÁTE TUTO KNIHU ? ? ?

v roce 1976 v ODEONU vyšel "Kulhavý poutník" od Josefa Čapka nákladem 8.500 výtisků á 13,-Kčs

.....Jde svou sestou Kulhavý poutník.

Tedy nejdříve pozdrav a otázka, která se dává všem cestám a poutníkům. Odkud a kam?

Odkud a kam? ptají se, kdy ž se toulám po krajině oravské. Tož z Podzámku a hore na Javorovou. Tak, správně: z určitého místa na určité místo. Vyšel jsem zpod oravského hradu, od panské hospody, z našeho dvorka, kde jsem se rozmyšlel, a jdu na horu Javorovou, tam, co je nahoře trian- gulační bod. Odtud a odtud, tam a tam. ....

- - - -

....Poutník, pobelhávaže odkudsi vpřed, není tu na světě ani výletníkem, ani na prázdninách; vykonává svou danou cestu mezi začátkem a koncem, mezi zrozením a smrtí. Odtud a tam jde. Odkudže, putníče?

A Poutník neví.

- - - -

...S přírodou jsem spojen - ovšem je v tom kus útěšné představy, že není naprosté ztráty, že to, co je v nás z přírody, zůstává i po smrti nějak s ní spjaté. Umírá se na východě i na západě, ale nikde se nechce umíratí se vším všudy a nadobro. Moudrost Východu je snad už příliš dávná a daleká; co tedy mluví k tomu Západ? Uschoval jsem si tu - hle, včerejší noviny - něco - napsal to lékař:

Smrt je fyziologická nezbytnost.

O srdci znaveném, o chorobách mozku a plic ví celkem lékařská biologie dost.

Ale můstek z pomíjivosti na věčnost začíná s já - a končí v pouhém nic?

Strach je opovrženímhodný cit sobecké slabosti. Pro lidstvo práce je ctnost, když jsi se spotřeboval, musíš jít, jen tvoje skutky budou žít, spravedlivý to pomníček pro věčnost.

KULHAVÝ POUTNÍK - Josef Čapek

Přehlídka /soutěžních i nesoutěžních/ FOLK, COUNTRY
a TRAMPSKÝCH písní je hodně

a nedávno byl

4. - 5. 9. 1981 ČESKOKRUMLOVSKÝ LETOKRUH

a bylo možno ho slyšet buď v jízdárně zámku, v kině
Družba nebo v divadle MDK.

K slyšení byli: Ptáci, Panenky, Heuréka, Studio PF,
Smolaři, Lokálka, Skupina brá Ebnů
Wabi + Wabi, Ultramarin, TFC, Nezma-
ři, Ivo Jahelka, Spirituál kvintet,
Brontosauři.

pár postřehů od účastníků.....:

...Kdybych měl jedním slovem charakterizovat můj
dojem, řekl bych rozpačitý. Píše se o folkovém fes-
tivalu a jen mně tu chybí takové veličiny naší fol-
kové scény jako V. Merta, J. Nos, P. Lutka, Marsyas atd.
U účastněných skupin postrádám výraznější snahu
o novost projevu, texty a hudba jsou vměstnány do
tolikrát opakovaného schématu. Postrádám v textech
současnost, polemičnost, která přeci byla na naší
folkové scéně běžná. Řady vybočují - Spirituálové,
Brontosauři, Ebnové a snad ještě pár dalších, kte-
ré jsem neměl příležitost /nedostatek lístků /slyšet
K těm lístkům patří i značně chaotická organizace
/odpoledne prodáváči lístků s plackou pořadatele ne-
byli schopni říct, co a kde se bude dít večer. Líbil
se mi dostatek a slušně zorganizované občerstvení,
sál jízdárny. Takže celkový dojem - rozpačitý.

FEDÁ

HAFLETOKRUH.

Koukám, koukám, pán balí usárnu? Že bysme někam
jeli? Tak to mu jí trochu půjdu pomoci. Že nechce?
Proč? Že se tu motám a mám jít ven? Tak bal, bal...

A už dem. Jako obvykle ho táhnu k nádraží, jen
aby nám to neujelo. Určitě zas jedem někam do krásný
ho lesa, kde se vyblbnu vylítám. A možná tam budou
i nějaký známí psi, třeba Činůk nebo Čert?? Blbnu i
ve vlaku. Kdo to taky má vydržet, ležet a čekat. Von
si čte, ale já to pořád ještě neumím. Jak vidíte, za-
tím mne naučil jenom psát... Je to dost! To je něja-

nějaký veliký nádraží - a kam mne to táhne? Takový město, to snad nemyslí vážně? Co by tu dělal s usárny? Jo tak, autobus. Jedem ještě dál. A to já musím koukat z okna! Proč ně? Proč mne shazuješ? A proč nesmím vočuchat támhle ty děti? Já to je sranda, ta paní se mě bojí, koukej...

A dem, Koněčně mě pouští z vodítka a můžu se prolínout. Je tu silnice, tak bacha. A hale, trampové - foť k nim. A znaj mě - volaj Másle, pod sem. Musím je poskákat, sou moc čistý. A pán se s nima baví, to mně nebaví. Co je to za támhle tím rohem?

Nevolá mě? Volá. Aby neutek, kdy by mi dal nažrat Cops k tady, tady sou trampové a to bych si vysomroval, ale až vodjedou? Tak honem. Jdem někam dál. Támhle je nějaký barák a kolem trampů hromada. Cops se tu asi děje? Mluvěj pořád vo nějakým letokruhu a vo muzice - ahá, festival. Proto je jich tu tolik. A většina jich mne zná, volaj mne, hladěj, to je par hodnejch lidí. Ti nejsou jako ta bába, co mne jednou na dvoře koplá. Však už se taky k nám bojí! Jdeme dál do města, mám ale ukrutnou žízeň. Tamhle na ty verandě sedí ta hodná paní, co jí pán říká Kotě. A další známí. Knimí Před sebou maj na zemi sklenice, co to v nich je? Zrzavý, hořký - ale žízeň je žízeň. No, pán už mi nese něco jinýho.

Město je to zajímavý. Samá ulička, samej roh. Procházíme ho asi celý. A tam je brána a za ní halda lidí v zeleným. Zdravěj mne, lítám kolem nich, pán s nima povídá a pak dem zas pryč. Přes to město a do k kopce nějakou chodbou a přes kamený dvory s velkéjma barákama. Říkaj, že je to zámek, ale zámek je přece na dveřích a hlídá, když já spím, ne? Tak nevím. Na tom kopci nahoře je ráj. Po tom celým dnu konečně tráva a můžu lítat. Jenom takovejma upravenejma, vošklivejma keřema mne vedou na řemínku. Tady taky jíme, nejdřív mi pán dal kosti z kuřete a pak kolem navrch somruju /už ze zvyku/ buřty, co tamhle prodávaj. Dobrý jsou.

A je tma. Pán mne uvazuje u nějakýho železa - to snad nemyslí vážně, že budem spát tady na tom betonu. Nechává tu sice usárnu nerozbalencu, ale sám někde mizí ve dveřích. Choděj tam všichni, je jich moc, ale ztratili se vevnitř. Slyším muziku, stejnou, jako mi pán pouští doma ke spaní, ale zkusím ho zavolat. Přece tu nebudu sám! Nejdřív štěkat, hodně nahlas. a kni

čet. Hele, zabralo to, už jde. Pomazlíme se a zas vodchází do těch dveří!

Co s ním? Eště že tu zas couraj lidi a leckdo si se mnou hraje. A stejně ho zavolám! Přišel, pomazlíl, vodešel. Tak to trvalo podle mne hrozně dlouho. Až se začali rojit všichni, co tam prve zmizeli to přišel taky. Pustil mne, pár lidí jsem si poskálal a prej dem. Tak běžím, letím, musím se protáhnout.

To je divná cimra. Samý papíry, hrnky, nějaká mašina - a tamhle je psací stroj, to znám. Pán něco píše, tak si zdřímnu. Chvilu, protože přicházej lidi a je tu šrumec. Konečně pán bere usárnu - a si dá em spát. Něja kou chodhou, jde s náma - je to vona? Je - Mašle a nějaký dva kluci. Za chodbou je cimra s moc sedadlama, a taky asi čtyři mladí řidi, co něco říka j našim - rozumim jenom - za chvilu tu bude binec. Jdem jinam, no pane, to si dám líbit. Místnost s gaučem, tam se mi bude spát. Lehá si na ně j Mašle, pán je na zemi, tak honem nahoru! Co to je? Kra vál, dupot, řvoucí muzika jakou neznám, běhající lidi... tady se má spát? Ale snažime se všichni. Nakonec se to povedlo, to už je skoro ráno.

Joj, haf to je krásně. Slunce, teplo pane pojed... Couráme po uličkách, snídáme v travě dort, pak na chvilu zas zmizel v tom velkém domě, co se tam vejd tolik trampů, ale teď ise aspon venku hezky. Ještě jednou do města mezi stary baraky, tady a tady jsme ještě nebyli, všechno si prohlížime, běhám si, loučime se s ostatnima - a hale, koleje, nádraží! To pojedem už domů?

Ve vlaku spím. Matně vím, že jsme zas přisedali na tom velkém nádraží, ale to mezi mejma snama vo lesích a stromech s buřtama a sladkostma.

Až sme vysedli doma, tady už to znám. Nebylo to špatný. Moc dobrejch lidí, dobrý jídlo, trochu sbody. Ale - mezi náma - v lese je mi líp...
Hawg. Doštěkař jsem.

MÁSLA

K LÍPKY ze zpravodaje ČESK.KR.LETOK, čís. 1-3.
W+W. Wabi Ryvola + Wabi Daněk se konečně sešli na zkoušce v Jízdárně a s c utí si zahráli písničky Brontosaurů....

ŠLAPEM DÁL

1. Žijeme a čas utíká mi neznáme klid
v každým je touha poutníka sebrat se a jít
v každým je něco z tuláka co šlape prachem cest
v děravejch kapsách oblaka a v očích stříbro hvě

R. Šlapem dál dál dál, šlapem dál dál dál
dá á á á á ál 2x

2. V každým je něco pro lásku co jméno dálka má
počkat až křídla bělásků přemaluje tma
a pak jít cestou nazdařbů h kam den smutek svál
zpívat a dejchat čerstvej vzduch, prostě šlapat dál
šlapat dál, šlapat dál, šlapat dál.

x x x

ZNÁTE TRAMPSKÉ PÍSNÍČKY ? ? ? - IX, kolo

1. ....loňskej sníh a světla měst v dálce svítí...
2. ...chlapče milej vo to něběží už nebudeš....
3. ...jeden zastaví sveze mě dál za pár dobrejch...
4. ...naše chata malá, skrytá před světem....
5. ...budu pít, koupím si radči kytaru....

ZNÁMÍ absentéři ať pošlou výsledky několika posledních kol, neboť příště budou napsány správné odpovědi...

red.

S M Ě S K A ? ? ?

Slyšel jsem, zjistil jsem, inzerce, různé . . .

- T.O. Manoa ze západu pořádala I. kuličkárnu o putovní pohár. Bylo to dobré.
  - 28.8 až 30.8. byla III. slezina na starém campu "Samokočka" v ZČ.
  - Higi je po operaci v pořádku a chodí již od 1.9. do práce. Cejtí se bezvadně....
  - ADRESA na Peťáskat Petr Hrubý, Nová Pec 76 /3846.
  - HOULA má od neděle 30.8.1981 syna Zdenka. Vážil 4,20 kg a dostal se na svět v 11 hodin ráno.
  - Taktéž ČÁRA už má syna.
  - 25 - 27.9.1981 se koná Krušnohorský EXPRES = přehlídka c+f+t skupin v Ostrově, PROGRAM:
    - § pátek 25.9. Trampský bál /Dům kultury/ 20.00 hod. vystoupí: PETRUS, HRB, MANOA, BODLÁK, DRHLO, DUH...v trampském bez kanad /důvod parkety/
    - § sobota 26.9 minirecitály PANENKY, PETRUS, KAMARÁDI v 10.00 v kinokavárně
    - § v 15.00 hod I. koncert v div. sále: MANOA /Ostrov/, HRB /Plzeň/, ENCEPHALON /Cheb/, PETRUS /Plzeň/, PADRŤÁCI /Dobřív/, Č.P. 8 /K.Vary/, DUHA /H.Slavkov/, KAMARÁDI /Rokycany/, DRHLO /Ostrov/, DLOUHÁNI /K.Vary/, aj.
    - § v 20.00 hod II. koncert: VRKOC /Plzeň/, TREFOLK /Cheb/, PANENKY /Č.Buďějovice/, SNOVÁCI /Plzeň/, PRIMÁTI /Plzeň/, NAPOPRVĚ /Ostrov/, BODLÁK /Plzeň/, KAMARÁDI /Rokycany/, DUHA /H.Slavkov/, MIKY /Ostrov/, MEDIUM /Plzeň/, BLOUDI /M.Lázně/ aj.
    - § Neděle 27.9 BRONTOSARI /Praha/
- jednotné vstupné 10,- Kčs
-
- Na Skalním démonu měli výroční potlach T.O JAK z Sokolova.
  - Potlach měli i sokolovští POTNÍCI

- 7.9. se konal první pořad o OSVOBOZENÉM DIVADLE...
Přes počáteční technické potíže s el.proudem /220V (120 V), se nakonec vše povedlo v improvizovaném klubu v Praze na Vinohradech. Večer připravili Řešetlák s Česílkem. Další pokračování bude 12.10.
- HOULA už má spravenej magnetofon....
- Malé Čárátko se jmenuje Jirka....
- MILINA si doplňuje vzdělání, na ekon. škole....
- Žebrounovic mají malou Marušku...
- Shortyovic mají malého Jakuba....
- Limonádový Joe stále shání:
  - 1/ jakákoli razítka pro dekoraci tohoto plátku
  - 2/ mačetu
  - 3/ XV. pátnáctý díl Sedláčkových hradů a tvrzí země české
  - 4/ filatelistický materiál všeho druhu - tzn. celé obálky i s razítky, stará alba známek nebo podobné věci
- Billy Brawler shání podrobnou mapu západních Čech, okolí Teplý a Bečova nad Teplou....
- Proslýchá se, že Billy Brawler opět organizuje k podzimu opět výstavu tramských dovedností v Nymburku.....
- Řešetlák vykal "Čtveřici tramských pohádek" dle Pajdova vyprávění. Ilustrace Marko Čermák. Jsou:
  1. Na čem se shodli zástupci mládeže světa
  2. Jak trpaslíci válčili s kolískovou osadou
  3. Jak se stal šerif Fabián na Brdech bohem
  4. Jak jsem potrestal Vševědáka.

REDAKCE: Limonádový Joe

Josef Medlín - Vlastislavova 565/13 Praha 4 NUSLE

140 00

nová

Cena nevyčíslená
PATISK DOKÁZAN !
Nerosširuje PHS